

פ"ד ע"ב- פ"ז ע"א: בדפים אלו ישנם 5 סוגיות שונות שהמקשר אותם אחד לשני זה שלכולם מביאים הוכחה או ממשנתינו או מברייאת המוכחת בדף פ"ה ע"א. בתחילה הבאתי את המשנה ובכל מקום שיש לגמ' מה להוסיף- זה נוסף ליד אותם מילים מהמשנה שעליהם נסובו דברי הגמ'. אח"כ עשיתי כך גם לגבי הברייאת (פסקא ולידה- הוספת הגמ') ורק אח"כ מסוכמות כל 5 הסוגיות ע"פ רשכ"ם ותוס'.

# הוספות הגמרא

דבר קל כמו פשתן ומועיל משיכה אפי' לשמואל א"נ במשא גדול  
אם מדובר ברה"ר- כשמשך מרה"ר לסמטא  
בסמטא (אילו איירי בכלי מוכר- הל"ל ג"כ "ולא הניח ע"ג סמטא") א"נ ברה"ר  
מבני סמטא. אם ברישא איירי ברה"ר הכא איירי ברשות מוכר

דבר קל ולא מועיל משיכה שהוא ארוך א"נ א"א לעשות משא גדול דמשתמיט

## משנה

המוכר פירות  
לחבירו משך ולא מדד קנה.  
מדד ולא משך לא קנה.  
אם היה פיקח שוכר את מקומם.  
הלוקח פשתן מחבירו הרי זה לא קנה  
עד שיטלטלנו  
ממקום למקום ואם היה מחובר  
לקרקע ותלש כל שהוא קנה.

## ברייאתא

עד שלא נתמלאה מידה- למוכר, משנתמלאה מידה-  
ללוקח. כמה דברים אמורים- במידה שאינה של שניהם  
אבל אם הייתה מידה של אחד מהם- ראשון ראשון  
קנה.  
כמה דברים אמורים ברה"ר  
ובחצר שאינה של שניהם  
אבל ברשות מוכר לא קנה עד שיגביהנה  
או עד שיוציאנה מרשותו.  
ברשות לוקח כיון שקיבל עליו מוכר קנה.  
ברשות הלה המופקדים אצלו לא קנה עד שיקבל עליו<sup>1</sup>  
או עד שישכור את מקומם

# הוספות הגמרא

כשיש שנתות

סמטא  
לחוד, אלא שלהם ביחד  
דבר קל/ כלי לוקח ובטל לרשות א"נ בכלי מוכר ולא בטל ומשום שזה שכיח שם  
דבר כבד  
אפי' בכלי מוכר ובטל לרשות א"נ בכלי לוקח ולא בטל ומשום שזה שכיח שם

## פ"ד עמוד ב'

ר' אסי: מדד (מוכר, שהרי לוקח- פשיטא שקנה) והגיה ע"ג סמטא קנה. תיובתא דר' אסי  
ר' יורא: דווקא לתוך קופתו (ברשות מוכר מספקא ליה; מדד או שא"ל זיל קני ואפי' לא מדד)  
ר' יעקב: מדד והגיה ע"ג סמטא ל"ק- ע"ג קרקע  
ר' ינאי בשם רבי: חצר השותפים קונים (ללא שום פעולת משיכה או כלים) זה מזה- לתוך קופתו  
מתני': "מדד ולא משך ל"ק" בסמטא- ברה"ר  
א"ה: "משך ולא מדד קנה" ברה"ר קונה? משך מרה"ר לסמטא  
"אם היה פיקח שוכר את מקומם"- כשהיה ברשות מוכר

## פ"ה עמוד א'

רב ושמואל: כלים קונים בכל מקום חוץ מרה"ר  
ר"ח ר"ל: כלים קונים בכל מקום (לא רק רשות של שניהם אלא אפי' סמטא) אפי' ברה"ר (-סמטא שאינה רה"ר) -מכלל חבירתה איתמר  
ר' אבהו בשם ר"ח: כלים קונים בכל מקום שיש לו רשות להניחם שם (וא"ל זיל קני)  
ברייאתא: "בד"א ברה"ר!?!- סמטא

דומיא ד"חצר שאינה של שניהם!?!- לא של שניהם לחוד אלא של שניהם יחד

## פ"ו עמוד ב'

ר' ששת מרב הונא: כלי בטל לרשות מוכר או לא? (עדיף מסמטא)  
זרקו לתוך חיקה או קלתה- תלויה, קשורה, בין ירכותיה, מוכר קלותה, מקום קלתה קני לה (לכלי מהני רשות להניח ול"צ קנין שכירות)  
"ברשות מוכר ל"ק עד שיגביה" בכלי לוקח ובטל- בכלי מוכר (=משיכה בכלי מוכר קני)  
"ברשות לוקח כיון שקיבל קנה" בכלי מוכר כנ"ל וא"כ למה קנה הרי לא בטל- בכלי לוקח (מצי לתרץ שניח"ל למוכר)  
"משך חמירו פירקן (אפי' מוכר) והגיהם ברשותו ופסק" קנה אפי' לא מדד ולא הוציא מכלי מוכר- בשומים (משיכת אדם לא קונה כלים, לתוס'- חמירין משכו חמורים, א"נ  
רב ושמואל: "כלי קונים בכל מקום חוץ מרה"ר" לרבות רשות מוכר- דווקא שאמר זיל קני  
התם אמר בפ' שיקנה כלים/ בהמה לא בטלה לרשות)

## פ"ז עמוד א'

דברים שדרכן להגביה נקנים בהגבהה ולא במשיכה  
מגרר כיס בשבת ויצא פטור- בשק גדול (לענין חיוב שבת ל"צ דרכו מעליא, מגרר במחתרת, לטעמך)  
"עד שיגביהנה או יוציאנה"- לצדדין  
מתני': פירות דומיא דפשתן (דבר קל) וקתני דנקנה במשיכה (בפשתן לא, שהוא ארוך)- דבר כבד (פשתן א"א לעשותו כבד)  
"וחכמים אומרים בהמה דקה במשיכה"- דסרכא

## פ"ז עמוד ב'

רב ושמואל: כור בשלושים- ל"ק עד שימדוד הכל, כור בשלושים טאה בסלע- ראשון ראשון קנה  
"אם הייתה מידה של אחד מהם ראשון ראשון קנה"- שנתות (ר' כהנא חידש שגם במידות חול/ סיפא "ברשות לוקח כיון שקיבל מוכר קנה"- איירי בלא מדידה והו"ל לפרוכי  
מדיום בדינר ליום ולגורן יפה סלע, להג"ל מיפסק פסק ואסור- מותר וגם לא מחזי כאגר נטר מסתני "מדד ולא משך", איירי בנתמלאה המידה, אה"נ אלא שפריך מרישא)

<sup>1</sup> ואילו מעמד שלושתן מהני אפי' בעל כורחו ואפי' אינו ביד נפקד (ואפי' לאחר שהפקיד בידו ולא שייך כבר תן כוכי)